- 45. Nígbà tí wón bá dárúkọọ Allaahu nìkan soso, ọkàn àwọn tí kò ní ìgbàgbó pé òrún wà yóò kún fún ìríra, nígbà tí wón bá sì dárúkọ àwọn tí kì í se Òun (Allaahu), nígbà náà wọn yóó máa dunnú.
- 46. Wí pé: İwoo Allaahu, Elédàá àwon sánmò àti ilè, Eni tí Ó mọ nhàan tí ó pamó àti nhàan tí ó hàn. Ìwo ni yóò se ìdájó láàrin àwon erúsìn Re nípaa nhàan tí won ń yapa enu sí.
- 47. Bí gbogbo nhkan tí ó wà ní ayé bá tilệ jệ ti àwọn alábòsí, àti irúu rệ mìíràn, dájúdájú wọn ì bá fệ láti fi gba araa wọn sílệ kúrò níbi aburú ìyà ọjó ìgbéhde. Nhkan tí wọn kò ronú sí yóò ṣelệ sí wọn láti ọdọo Allaahu.
- 48. Aburú nìkan tí wón se yóò hàn sí wọn, nìkan tí wón sì fi ń se yèyé yóò yí wọn ká.
- 49. Nígbà tí ìnira kán bá fi ọwó kan ènìyàn, yóò ké pè Wà; léyìn náà ti A bá jé kí ó rí ìdèra kan láti òdòo Wa, yóò wí pé: (Allaahu) fún mi nítoríi mímóo seè mi ni. Rárá o, àdánwò ni, sùgbón òpòlopòo won kò mò.
- 50. Àwọn tí wón síwájúu wọn ti sọ béè rí, sùgbón nhkan tí wón se nísé kò wúlò fún wọn.
- 51. Nítorí náà èsan buburú iṣé tí wón ṣe sì dé bá wọn. Àwọn tí wón sì ṣe àbòsí nínú un àwọn wònyìí, aburú nhkan tí wọn ṣe yóò dé bá wọn, wọn kò sì níí le móríbó.
- 52. Tàbí wọn kò mò pé dájúdàjú Allaahu máa ń se ìje-ìmu lópòlopò fún eni tí Ó bá fé, A sì máa díwòn-on rè (fún elòmìíràn); dájúdàjú àwon àmí wà nínú un ìyen fún àwon tí wón gba (Allaahu) gbó.
- 53. Wí pé: èyin erúsìn Mi tí e sé àsejù fún ara yín, e má se so ìrètí nù nípaa àánú un Allaahu; dájúdájú Allaahu màa ń se àforíjìi gbogbo èsè pátápátá, dájúdájú Òun ni Aláforíjì, Aláànú jùlo.

وَإِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَحَدَهُ ٱشْمَأَزَّتَ قُلُوبُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْأَخِرَة ۖ وَإِذَا ذُكِرَ ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِ ـَ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿ قُلُ ٱللَّهُمَّ فَاطِرَ ٱلسَّمَوَاتِ وَٱلْأَرْضِ عَلِمَ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَدَة أَنتَ تَحْكُمْ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُواْ فِيهِ كَنْتَلْفُونَ ﴿ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ مَا فِي ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ م مَعَهُ لَا فَتَدَوْا بهِ عِن سُوءِ ٱلْعَذَابِ يَوْمَ ٱلْقِيَامَةِ ۚ وَبَدَا لَهُم مِّر ﴾ ٱللهِ مَا لَمْ يَكُونُواْ تَحْتَسِبُونَ ﴿ وَبَدَا هُمْ سَيَّاتُ مَا كَسَبُواْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ عَلَى فَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَانَ ضُرُّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمِ ۚ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِئَّ أَكْتُرُهُمُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿ قَدْ قَالَهَا ٱلَّذِينَ مِن قَبْلهمْ فَمَآ أَغْنَىٰ عَنَّهُم مَّا كَانُواْ يَكُسِبُونَ ﴿ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُواْ ۚ وَٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنْ هَتَوُلَّاءٍ سَيُصِيبُهُمْ سَيَّعَاتُ مَا كَسَبُواْ وَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ وَ أُولَمْ يَعْلَمُواْ أَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَالِكَ لَأَيَاتٍ لِّقَوْمِ يُؤْمِنُونَ ﴿ قُلِ يَعِبَادِي ٱلَّذِينَ أَسْرَفُواْ عَلَى أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُواْ مِن رَّحْمَةِ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَغْفِرُ ٱلذُّنُوبَ جَمِيعًا اِنَّهُ مُو ٱللَّحِيمُ ﴿